

Derpaa gik man til:

Eneste Behandling af Fællesudvalgets Indstilling angaaende Forslag til Lov om nogle Forandringer i Kvinders Retstilling.

(Fællesudvalgets Indstilling findes i Tillæg B.).

Fællesudvalgets Indstilling sattes til Forhandling.

Ordføreren (Sonne): Som ærede Medlemmer ville se af Betænkningen, ere Fællesudvalgets Forhandlinger afsluttede med at indstille Forslaget til Vedtagelse i Landstingets Affattelse. Jeg skal indskrænke mig til at pege paa denne Kendsgerning, idet jeg tør regne med, at der ikke kræves særlige Overtalelser for at bevæge ærede Medlemmer til at slutte sig til Forslaget i den Skikkelse, i hvilken det sidst blev vedtaget i dette høje Ting.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmigt med 43 Stemmer.

Formanden: Der vil nu blive givet Folketinget Meddelelse om Resultatet af denne Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Fællesudvalgets Indstilling angaaende Forslag til Lov om Rettens Pleje.

(Fællesudvalgets Indstilling findes i Tillæg B. Sp. 3807).

Indstillingen sattes til Forhandling.

Formanden: Forinden jeg giver Ordføreren Ordet, skal jeg gøre opmærksom paa, at der er indløbet en Trykfejl i Indstillingen til Landstingets Affattelse af § 977. Der staar i Slutningen af denne Paragraf: „De nærmere Regler om Adgangen for Nævningerne til at indstille til Benaadning gives ved kongelig Anordning“.

Som man vil se af den tilsvarende Indstilling til Folketingets Affattelse, skal der staa: „De nærmere Regler om Fremgangsmaaden ved Udøvelsen af Nævningers

Adgang til at indstille til Benaadning gives ved kongelig Anordning“.

Det er en Trykfejl, der er indløbet, og den rettes herved.

Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Goos): Idet jeg her paa Flertallets Vegne skal anbefale Tinget at vedtage det fra Flertallet fremkomne Forslag med Hensyn til Udjævningen af de Uoverensstemmelser, der fandtes eller findes mellem de af Landstinget og Folketinget vedtagne Forslag til Lov om Rettens Pleje, anser jeg det ikke for nødvendigt at gennemgaa alle disse Udjævningsforslag til de enkelte Paragraffer. Det vilde tage for megen Tid, hvis jeg skulde indlade mig paa alle Enkeltheder i dette omfattende Forslag, men der er da ogsaa en stor Mængde Ændringsforslag, der refererer sig til Forhold, som ikke behøve at forklares ved denne Lejlighed. Der er en Gruppe af praktiske Forslag, der gaar ud paa Afvigelse baade fra Folketingets og Landstingets Affattelse, som omfatter Punkter, hvor der ikke tidligere var Uoverensstemmelser, men hvor man i Fællesudvalget er bleven klar over, at der var Mangler til Stede saavel i Folketingets som i Landstingets i øvrigt enslydende Affattelse. Men det drejer sig alt sammen om, hvad jeg vil kalde, væsentlig tekniske Spørgsmaal, og den Maade, hvorpaa det foreslaas at rette dem, kan ikke ventes at møde Modstand fra nogen Side. Jeg anser det derfor for overflødig at dvæle nærmere ved denne Kreds af Forslag.

Der er en anden Kreds af Forslag, som ogsaa kvantitativt indtager en temmelig betydelig Plads. Det er Uoverensstemmelser, der findes mellem det af Landstinget og det af Folketinget vedtagne Forslag med Hensyn til et Punkt, som særlig blev fremdraget i Folketinget, og hvis Tendens var at skaffe Befolkningen en let og billig Adgang til Retshaandhævelser i Forhold, hvor der ikke formentes at behøves retskyndig Bistand eller retskyndig Afgørelse. Vi fra Landstingets Side havde i og for sig godkendt denne Tanke allerede ved tredje Behandling og taget en Del af de Tanker op, som i den Henseende var bleven gjort gældende i Folketinget. Folketinget var imidlertid gaaet adskilligt videre endnu, end Landstinget havde vedtaget, og vi mente vel at kunne imødekomme disse Bestræbelser saa langt, som det var forsvareligt; men saaledes, som det var udformet i Folketinget, strakte det sig langt videre, end vi paa nogen Maade kunde